

52.

geodetski dan Maribor 8. in 9. oktober 2024

Naslov letošnjega že 52. Geodetskega dneva izpostavlja dejstvo, da so za razumevanje in upravljanje prostora ključni kakovostni prostorski podatki in prostorske informacije. Prostorski podatki so podatki o objektih in pojavih na Zemlji, ki vključujejo komponento lokacije. Lokacija, določena v obliki koordinat in drugih značilnosti prostora, pa je osnova prostorskih informacij.

Tehnološki razvoj prinaša vedno nove tehnologije in pristope za pridobivanje prostorskih podatkov. Obseg prostorskih podatkov se nenehno povečuje, uporabljajo se na vse številnejših področjih. Strmo povečevanje količine prostorskih podatkov na eni strani ter njihova učinkovita uporaba, upravljanje, povezovanje, analiziranje in prikazovanje na drugi strani zahtevajo, da se podatki nanašajo na enotno referenčno osnovo.

Enotna, stabilna, točna in zanesljiva osnova za pridobivanje in povezovanje prostorskih podatkov je geodetski koordinatni sistem. Zaradi vse večjega obsega prostorskih podatkov in informacij na vse bolj raznolikih področjih je postal geodetski koordinatni sistem eden od najpomembnejših temeljev digitalizirane in informatizirane družbe.

Sodobni geodetski koordinatni sistemi so trirazsežni, eksplicitno naj bi vključevali tudi časovno komponento. V Sloveniji imamo vzpostavljen sodoben in kakovosten državni geodetski koordinatni sistem, ki izpolnjuje potrebe in zahteve številnih strok. Dejavnosti, povezane z državnim koordinatnim sistemom, so velikokrat skrite očem tudi strokovne javnosti, zato imamo kakovostno in preprosto dostopno geodetsko referenčno osnovo za samo po sebi umevno.

Letošnji Geodetski dan bo namenjen predstavitvi organizacijskih, razvojnih in operativnih dejavnosti in dosežkov na področju državnega koordinatnega sistema Republike Slovenije od nastanka do danes. Predstavljeni bodo koncepti, na katerih je vzpostavljen, infrastruktura, ki omogoča vstop v koordinatni sistem, in modeli, ki zagotavljajo njegovo kakovost na dolgi rok. Ker pa je glavni namen državnega koordinatnega sistema njegova široka uporaba, bo s primeri iz prakse pokazan pomen kakovostnega geodetskega koordinatnega sistema iz uporabniškega zornega kota.

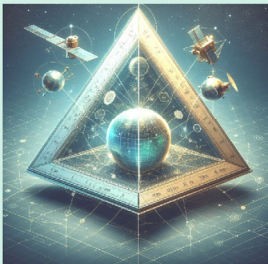
V stroki seveda poteka tudi veliko drugih dejavnosti, zato bodo v program letošnjega Geodetskega dneva vključene tudi predstavitve z drugih področij našega delovanja. Več informacij bo objavljenih na spletni strani Zveze geodetov Slovenije <https://www.zveza-geodetov.si/>.

Vljudno vabljeni k sodelovanju in udeležbi!

dr. Bojan Stopar
Predsednik programskega odbora

Jože Dajnko
Predsednik organizacijskega odbora

mag. Toni Levičnik
Predsednik zveze geodetov Slovenije

GEODEZIJA → LOKACIJA → INFORMACIJA

NOVICE IZ NEWS FROM GEODETSKIH DRUŠTEV PROFESSIONAL SOCIETIES

LJUBLJANSKO GEODETSKO DRUŠTVO IMA NOVO VODSTVO

Na občnem zboru društva dne 21. marca 2024 smo v prostorih Restavracije Marjetica na Tobačni ulici 5 v Ljubljani izvolili nove člane organov Ljubljanskega geodetskega društva.

Redni letni občni zbor se je, skladno s pravili društva, pričel s polurnim odlogom, v katerem smo prisotni čakanje na zamudnike izkoristili za komentarjev polno obujanje spominov na pretekla druženja oziroma izvedene aktivnosti. Pregled »društvenega življenja« v preteklem letu je s projekcijo slikovnega gradiva pripravil Miha Muck, eden od neutrudnih kronistov društva.

Po tej sproščeni polurni izmenjavi vtisov je občni zbor potekal skladno s predlaganim dnevnim redom. Predhodni, slikovno ponazorjeni pregled dela društva v letu 2023 smo formalno predstavili dotedanji predsednik društva, blagajničarka, predsednica nadzornega odbora in predsednik častnega razsodišča s poročili, ki jih je občni zbor soglasno sprejel brez pripomb.

Slika 1: Prisotni člani so pozorno prisluhnili poročilom in z razpravo dopolnili dogajanje.

Sledila je razrešitev starih in izvolitev novih organov društva, ob kateri so člani v razpravi posebej pohvalili delo razrešene ekipe. Prisotni so z izvolitvijo potrdili celotni predlog kandidacijske liste, ki sem jo v imenu razrešenega izvršnega odbora predstavil dotedanji predsednik društva.

Prisotni na občnem zboru so za člane organov društva izvolili:

Izvršni odbor društva:

- predsednica: Katja Tič
- člani: Lidija Dolgan
Marina Lovrić
Lidija Krašovec
Miha Muck
Borut Kermolj
Aljaž Peklaj
Franci Novšak
Milan Brajnik

Nadzorni odbor:

- predsednica: Simona Čeh
- namestnik predsednika: Igor Cergolj
- član: Alen Mangafić

Častno razsodišče:

- predsednik: Miloš Šušteršič
- člana: Andrej Glavica
Mateja Kastelic

Sliki 2 in 3: »Predaja poslov« – dotedanji predsednik sem v imenu prisotnih čestital novo izvoljeni predsednici.

Nova predsednica se je zahvalila za zaupanje, predstavila program dela za leto 2024 in člane povabila k čim številčnejši udeležbi na aktivnostih društva. Po končanem uradnem delu zбора pa je prisotne povabila na nadaljevanje druženja in neformalno izmenjavo mnenj ob prigrizku, kjer smo v polnem številu do poznih večernih ur kovali zamisli za nadaljnje delovanje.

Društvo je, glede na splošno izraženo mnenje, uspešno pri organizaciji strokovnih in družabno obarvanih aktivnosti. Spontanost in prijetno ozračje sta pripomogla k pogostosti druženja in primerni udeležbi članov navkljub vplivom turbulentnih politično-ekonomskih gibanj in navkljub negativnim posledicam nedavne pandemije na odnose v družbi. A v zaključku bi po novih treh mandatih vodenja društva rad ponovil, da je treba v strokovni javnosti še naprej širiti zavedanje o moči skupnosti in nemoči posameznika ter vztrajno krepiti sodelovanje med

akterji v stroki. Zavedanje o nujnosti usklajenega strokovnega nastopa za doseg boljšega geodetskega jutri je ponovno tudi pri mlajših kolegih privedlo do intenzivnejšega grajenja socialnih mrež – na nas, izkušenejših kolegih, pa ostaja odgovornost primernega vzora in podpore pri iskanju novih poti oziroma pravih alternativ v stroki.

Zahvaljujem se članom društva za podporo v minulem obdobju in vas vse vabim k sodelovanju tudi v prihodnje, pomlajenemu izvršnemu odboru društva pa želim uspešno in plodno delo.

Zapisal: Milan Brajnik

Slikovno gradivo: Miha Muck, Ljubljansko geodetski društvo

HITRI ZMENKI Z DELODAJALCI IN ODPRTJE PISARNE DŠGS

V hitrem tempu vsakdanjega življenja, še posebej med študenti, je iskanje kariernih priložnosti lahko zelo zahtevno. Hitri zmenki z delodajalci so ena izmed metod, ki študentom omogoča, da se izognejo dolгим procesom iskanja zaposlitve in si zagotovijo hitrejši vstop na trg dela. Prav zato smo z namenom učinkovitega povezovanja med študenti in delodajalci v okviru Društva študentov geodezije Slovenije v torek, 19. marca 2023, organizirali karierne hitre zmenke, ki so študentom omogočili, da so v kratkih, a intenzivnih srečanjih vzpostavili stik z več delodajalci ter jim predstavili svoje kompetence, interese in ambicije.

Na naše povabilo se je odzvalo kar nekaj podjetij, in sicer, Dobrovita d. o. o., Flycom Technologies d.o.o., GD i d.o.o, LGB d.o.o. ter Geodetska uprava Republike Slovenije, ki so s svojimi predstavniki omogočili izvedbo in prispevali k pestrosti dogodka.

Slika 1: Hitri zmenki s podjetjem Dobrovita d.o.o.

Slika 2: Hitri zmenki s podjetjem Flycom Technologies d.o.o.

Celoten potek hitrih zmenkov smo popestrili z odprtjem prenovljene pisarne DŠGS, ki je potekalo na strehi Fakultete za gradbeništvo in geodezijo. Med premorom in po hitrih zmenkih je bila organizirana manjša pogostitev, ki je dodatno okrepila vzdušje sproščene povezovanja in mreženja med udeleženci.

Vsem sodelujočim predstavnikom delodajalcev se iskreno zahvaljujemo za udeležbo na dogodku ter upamo, da se bodo iz hitrih zmenkov razvila prava razmerja!

Slika 3: Hitri zmenki s podjetjem GDI d.o.o.

Slika 4: Hitri zmenki z Geodetsko upravo Republike Slovenije.

Slika 5: Hitri zmenki s podjetjem LGB d.o.o.

Slika 6: Otvoritev pisarne DŠGS na strehi FGG

Zapisala: Maja Filač
Foto: Manca Župevec

EKSKURZIJA V BRNO

Člani Društva študentov geodezije Slovenije smo si, utrujeni po napornem izpitnem obdobju, želeli nabrati novih moči, zato smo v poletni semester vstopili s strokovno ekskurzijo v Brno.

V petek, 8. marca 2024, smo v zgodnjih jutranjih urah z avtobusom krenili na pot proti Brnu. Najprej smo se ustavili na Dunaju, kjer smo si ogledali tamkajšnjo Tehniško univerzo. Na fakulteti so za nas pripravili predstavitev, v okviru katere so nas seznanili z njihovimi aktualnimi projekti s področij geodezije in geoinformatike. Naše zanimanje in strokovno debato je najbolj vzbudila uporaba novih tehnologij in metodologij za reševanje najrazličnejših nalog v geodetski in drugih strokah. Željni novega znanja smo pot nadaljevali proti Brnu, kjer smo najprej obiskali Tehnično univerzo. Prijaznem sprejemu je sledila predstavitev fakultete in študijskega programa geodezija. Po predstavitvi smo si tudi ogledali celotno fakulteto. Najbolj nas je presenetila stalno delujoča GNSS-postaja na strehi fakultete, o kateri smo imeli

nemalo vprašanj. V popoldanskih urah smo se namestili v hostlu in se podali na skupno kosilo. Večer smo si popestrili z druženjem v tradicionalni pivnici, kjer smo preizkusili lokalno pivo.

Naslednji dan smo se podali na skupni sprehod v staro mestno jedro in ogled kulturno-zgodovinskih spomenikov, kot so katedrala sv. Petra in Pavla, grad Špilberk in cerkev sv. Jakoba, v kateri je ena največjih kostnic v Evropi. Po kosilu smo se odpravili na ogled planetarija Brno, kjer smo obnovili in nadgradili svoje znanje o nebesnih telesih ter relativnosti časa in prostora. Ker je ogled simulacije vesolja dodobra razburil našo domišljijo, smo večer sklenili s pestrimi debatami o zakonitostih zaznavanja časa.

V nedeljo smo v zgodnjih jutranjih krenili nazaj proti Sloveniji. Na poti smo se ustavili na ogledu grada Lednice, si privoščili dobro kosilo in ob poslednjem češkem pivu prehitro pričakali čas povratka. Zvečer smo se polni novega znanja in izkušenj vrnili v Ljubljano.

Tovrstne ekskurzije resnično bogatijo naš pogled na stroko in nam omogočajo mednarodno mreženje. Prav zato vsi udeleženci izrekamo pristno zahvalo podjetjem in ustanovam, ki so finančno podprle izvedbo ekskurzije. To so:

- Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani
- Geoservis d.o.o.
- GeoNARIS d.o.o.

Slika 1: Obisk pivnice v Brnu

Slika 2: Ogled gradu Špilberk na vzpetini v središču Brna

Slika 3: Obisk planetarija v Brnu

Slika 4: Ogled Tehniške univerze v Brnu

Maja Filač, tudi avtorica fotografij

GEODETSKI POHOD NA URŠLJO GORO

Kako čas beži ... ne le eno leto, minilo je dvajset let, odkar smo se na povabilo severovzhodnih geodetov prvič povzpeli na Uršljo ... in v vseh teh letih je bila udeležba vedno dobra ... povprečje menda trideset udeležencev, četudi nas je bilo na tretjem le štirinajst ... a smo si ga vsi takrat prisotni najbolj zapomnili ... saj nas je pričakal dež, ki nam je potem delal družbo polovico vzpona ... ni čudno, da smo tokrat imeli dokaj lepo vreme, smo si ga zaslužili, sicer so se malce zmotili vremejarji s svojo napovedjo ... sonce nas ni ožgalo, še ogrelo bolj slabo ... nas je pa hrib ... he, he ... a so oblaki pričarali dramatiko nad nami in poskrbeli za fantastično kuliso ... kar takemu obeležju tudi pritiče, a ne ... pa smo se zapeljali na izhodišče ... po navodilih Ivane ... a nam nekako vedno uspe zaviti malce po svoji smeri ... pa smo hitro spoznali svojo zmoto ... in se obrnili in potem sledili športni vožnji avtu z ljubljanskimi tablicami ... on že ve, kam ... se prepričevali in na koncu res prišli do kočice na Naravskih ledinah 1072 m ... kjer smo se parkirali kar pred kočico, le kdo bo hodil po kolovozu iz zadnjega ovinka ... tam pa so nas že pričakali organizatorji in tudi ostali udeleženci, saj smo za rep ujeli tajming ... 9:05 ... in ko smo se prav pristrčno pozdravili z vsemi prisotnimi, seveda brez objemov tudi tokrat ni šlo ... ob tej priliki se moram opravičiti Rastku, da ga vsakič narobe imenujem v svojih novičnikih, a saj me poznate, kako sem z imeni ... he, he ... smo še poravnali prijavnino, prevzeli majico, tokrat je bila bele barve, se posladkali z domačimi dobrotami in šilcem slivove žganjice ... in še kakšno rekli ekipi, ki je tam pripravljala piknik za svoje ... ter se priporočili za kakšno pečeno rebrco in šeflo chili con carneja ... kar menda sploh ne bo problem, so nas potolažili/obljubili ... pa se nas je, vseh trideset, zapodilo v strmino ... ki ni bila tako hudo naporna, prav za nobenega, a ne??? ... pa tudi tempo ni bil prehud ... z vmesnimi postanki, da smo si lahko privezali dušo, kot se reče ... in kakopak poskrbeli za zdravje ... tako da smo na vrh prišli precej kasneje, kot je bilo načrtovano ... a se ni nihče jezil, zavili smo še k skali in preizkusili velikost stopala in potem zbor na vrhu pri križu ... kjer nas je nagovoril pokrovitelj vseh teh pohodov Brane Godec, ki nam je osvežil spomin na zgodovino realizacije ideje ... za njim pa nam je Majda Lončar predstavila knjižico točk prvega reda ... sledila je skupinska, pa še ena vseh predstavnikov ljubljanskega in pa tudi celjskega GD ... nad nami je bilo kar nekaj oblakov, pa tudi vetrič nam je delal družbo, tako da je nekatere nahladilo do kosti ... da spet ni šlo brez r'cnij ... tokrat sem jih presenetila z izvedbo ljijskega viskija, ki je bil večini kar ok ... potem pa smo se sprehodili še do ograje pri oddajniku, kjer je tudi ena od točk prvega reda, a se žal do nje ne da priti ... potem pa mimo lesenega srčka ... brez poziranja ni šlo ... do kočice, kjer smo posedeli na terasi zunaj ... ob borovničevem štrudlu in kavi, seveda tudi brez kačje sline ni šlo ... hvala vsem, ki so nas razvajali ... da bi vas le nikoli ne trgalo po tisti roki ... tko pri nas rečemo v Zasavju ... sonca je bilo le za vzorec, zato se nismo predolgo zadržali ... le štampilji v knjižico točk 1. reda, se sprehodili po cerkvi ... potem pa nazaj v dolino ... še nasmeh ali dva na klopici s prekrasnim razgledom na velenjska jezera ... ob cvetočih pogačicah in narcisah na vrhu ... spodaj v gozdu pa so marsikoga premamili smreke vršički ... in ker smo jo mahnili v dolino po krožni, kar po grebenski ... so jih nekateri tudi nabrali ... četudi ni bilo markacij, le bolj ali manj uhojena pot ... pa smo smer kar dobro držali, ko smo jo sem in tja zavili kar

po svoje ... res, top spust ... sicer malce daljši, a nam ni bilo žal ... da smo prišli na cilj med zadnjimi ... nas je pa spodaj pričakal Miro, tokrat brez Marije ... punce pa so že poskrbele za porcijo pečenih rebrc, ki smo si jih potem lepo razdelili ... ja, kot Jezus tiste ribe, kruh in vino ... he, he ... se vpisali v knjigo in pritisnili šttempl na kartonček ... potem pa na zaslužen malico ... ajdovi žganci z ocvirki, ki so bili pošteno odcejeni, a so nam k sreči dali zraven gobovo juho, da smo lahko vse spravili po grlu v prazne vampe ... he, he ... saj smo morali počakati na pijačo, kelner je žal imel le dve roki, pa še ti bolj levi ... he, he ... a nam je uspelo pričakati celo palačinko ... potem pa so se prvi že poslovili ... pa sva z Jano pohiteli s predajo penin, v zahvalo organizatorjem, ki nas prav prijazno povabijo vsako leto in nas tudi prav toplo sprejmejo ... a Brane in Ivana ne bi bila, kar sta – to pa rak takoj vsi skupaj spijemo, sta rekla v en glas ... in nista odstopila od svoje odločitve ... pa je topla, sem protestirala ... jo pa v ajmarju mrzle vode ohladimo, je imej Brane takoj rešitev ... in res, ni bilo potrebno dolgo čakati ... ko se je že zasllišal pok ... štopl je odletel v nebo ... in vsak je dobil svoj kozarček ... ko nam je Brane že vsem natočil, pa je odprl šele drugo steklenico ... ja, kot Jezus, a ne ... sva se spogledala in nasmejala ... in ko smo jo spraznili, smo se mi poslovili ... ter se odpeljali nazaj v center Slo ... seveda tudi tokrat ni šlo drugače, kot da gremo mi malo po svoje ... he, he ... ko me je pričelo trgati po nogi ... dež bo, komentiram ... se mi ostali smeji ... ko pa sem se od njih na Trojanah poslovila in se spustila v Zasavje, so me že ujele dežne kaplje ... po dolini pa zeleni val ... tomideli ...

Zapisala: Helena Kokalj

Fotografije: Helena Kokalj, Dean Kordež, Jana Knific, Majda Lončar, Miha Muck

GEODETSKI IZLET V ŠVICO

Člani Ljubljanskega geodetskega društva smo tudi v letošnjem maju krenili na tradicionalni potep v tujino. Še en podvig v seriji »nepozabnih« je 48 udeležencem izleta, ki ga je društvo ponovno organiziralo v sodelovanju s sindikatom Območne geodetske uprave Ljubljana, zapustil obilo lepih spominov.

Švica, ki je bila osrednji cilj našega potovanja, je zvezna država na stičišču zahodne, srednje in južne Evrope. Je zvezna republika, sestavljena iz 26 kantonov, geografsko razdeljena med nižji Mittelland, visokogorske Alpe in Juro. Medtem ko Alpe površinsko zasedajo večji del ozemlja, seveda večina prebivalcev živi v nižinah, kjer so tudi največja mesta in gospodarska središča. Švica je sicer ustanovna članica Evropskega združenja za prosto trgovino, a ni del Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in evroobmočja. Po dvostranskih pogodbah je del schengenskega območja in omenjenega evropskega enotnega trga. Nas so tokrat zanimala predvsem italijansko in nemško govoreča območja, za preostanek pa smo se »naredili francoza« in ostaja naš dolg za eno od prihodnjih potepanj.

Izlet smo nekoliko zaspani pričeli z vožnjo čez Furlansko in Padsko nižino ter se po kratkih postankih

zaustavili ob jezeru Iseo, ki je šesto največje italijansko jezero in ima največji evropski jezerski otok Montisola. Nanj smo se popeljali z ladjico in si ob ogledu tamkajšnjih znamenitosti nekoliko razgibali odrevene noge.

Sledila je vožnja po slikoviti pokrajini doline Camonica, znani po starih risbah, vrezanih na gladke skalne površine. Skalne poslikave v Val Camonici, ki prikazujejo dogodke iz vsakdanjega življenja staroselcev, so največja zbirka prazgodovinskih petroglifov na svetu. UNESCO je uradno priznal več kot 140.000 figur in simbolov, vendar se je z novimi odkritji število katalogiziranih vrezov povečalo na med 200.000 in 300.000. Petroglifi so razširjeni po vsej dolini, predvsem so koncentrirani na območjih Darfo Boario Terme, Capo di Ponte, Nadro, Cimbergo in Paspardo. Naš ogled risb nad krajem Capo di Ponte je sicer zmotil rahel dež in zmanjšal kontrastnost vklesanih podob na sivih, od ledenika zbrušeni površinah, zato smo morali precej naperjati vid, da smo dobili predstavo o videzu in obsegu upodobitev.

Slika 1: Prazgodovinski piktogram s podobami lova.

Drugi dan potepanja smo po jutranji kavi prestopili na vlak in se odpeljali v Švico. Vozili smo se po slavni progi Bernina Express, ki je prav tako uvrščena na Unescov seznam svetovne dediščine. Proga vodi čez 196 mostov, skozi 55 predorov, čez gorski prelaz Bernina. Najvišjo točko doseže na postaji Ospizio Bernina na višini 2253 m, blizu vrha Piz Bernina, ki je s 4049 m najvišji vrh Vzhodnih Alp. Razgledi in narava, ki smo jo opazovali na poti, so nas navdušili, predvsem pa smo se čudili izjemnemu inženirsko-gradbenemu podvigu. Gradnjo so v začetku 20. stoletja izpeljali v zgolj štirih letih (od 1906 do 1910)! Peljali smo se le po najbolj zanimivem delu trase preko prelaza in po dobrih dveh urah izstopili v mondenem turističnem središču St. Moritz. Kraj nas je po pravkar doživeti avanturi pustil precej hladne, zato smo se kmalu odpeljali proti mestu Chur, ki je najstarejše švicarsko mesto in sedež kantona (pokrajine) Graubünden. Po ogledu smo nadaljevali pot še v kneževino Lihtenštajn. Naš kratki sprehod po prestolnici Vaduz je zmotil močan naliv, kar pa nas ni posebej žalostilo, saj moderno mestno jedro že samo po sebi ni delovalo posebej vabeče. Utrujeni smo se pozno zvečer odpravili do hotela ob državni meji, a (iz znanih »pragmatičnih« razlogov) na avstrijski strani.

Sliki 2 in 3: Favorit drugega dne je bila vožnja z Bernina Ekspresom.

V soboto smo se že zgodaj odpeljali proti obali bližnjega Bodenskega jezera ter takoj prestopili še eno državno mejo, da smo lahko na jugozahodu Nemčije obiskali otok cvetja Mainau. Zaradi ugodnega podnebja ob jezeru lahko na otoku prosto rastejo tudi palme in druge sredozemske rastline. Grof Lennart Bernadotte je svoj otok rad imenoval kar Blumenschiff (Cvetlična ladja). Sprehod po urejenih vrtovih je bil tako res prava paša za oči. Seveda smo zvedavo pokukali tudi v tropski vrt ob gradu in na koncu še v hišo metuljev, ki so z živahnim obletavanjem močno zaposlili našo številčno fotografsko sekcijo.

Po ogledu smo se ustavili še v bližnjem univerzitetnem mestu Konstanca (nemško Konstanz). Mesto je bilo od 9. stoletja sedež konstanske škofije. Znano je po koncilu v Konstanci, na katerem so leta 1415 obsodili in sežgali Jana Husa. Nasprotja med protestanti in katoličani so po koncu koncila prerasla v spor med cesarjem in državnimi stanovi ter prešla v krvavo tridesetletno vojno, kot boj za prevlado v cesarstvu.

Sliki 4 in 5: Glede na versko tradicijo mesta precej drzen vrteči se kip Imperia, ki je znamenitost Konstance.

Po ogledu je sledila vožnja do Schaffhausna (v istoimenskem kantonu), kjer smo si ogledali znamenite Renske slapove. S turistično ladjico smo se zapeljali prav v kipeče valove, pod te največje slapove v Evropi (najvišja višina je 23 metrov, medtem ko so široki okrog 150 metrov). Zaradi nedavnih obilnih padavin je bil vodostaj kar visok in občutena sila nas je navdala s (straho) spoštovanjem.

Sliki 6 in 7: Po ogledu smo nekoliko tresočih nog in precej oškropljeni od pršca odhтели oplakniti še grlo.

Naslednji postanek smo imeli v bližnjem »pisanem« in spomeniško zaščitenem mestu Stein am Rhein, ki ima lepo ohranjeno oziroma restavrirano srednjeveško jedro z izdatno poslikanimi fasadami in je tudi eno od zgolj štirih švicarskih mest, ki stojijo severno od reke Ren, to je poleg Neuhausna am Rheinfall, Neunkircha in Schaffhausna.

Sliki 8 in 9: Cesarsko mesto sva sedanja in bivši predsednik izkoristila za uradno društveno arhivsko fotografijo.

Zadnji dan smo ogledе zastavili z obiskom Züricha, ki leži ob izlivu reke Limmat v Züriško jezero. Ogled mesta smo opravili v spet sončnem vremenu in nedeljskem jutranjem »mrtvilu« ter nemoteno križarili po mestnih cestah in ulicah, med redkimi tramvaji in še redkejšimi osebnimi vozili.

Po daljši vožnji po razgibani pokrajini s čudovitimi vedutami smo noge pretegnili med ogledom Bellinzone, najbolj italijanskega mesta v Švici. Nad njim se dviguje sistem trdnjav, ki so varovale vstop v dolino. Osrednja trdnjava je prav tako uvrščena na Unescov seznam svetovne dediščine, saj je ena najpomembnejših primerov srednjeveškega obrambnega sistema v Alpah.

Slika 10: Skupinska fotografija udeležencev v Bellinzoni, pred slovesom od Švice.

V bližnji čokoladnici Alprose, ki je največja proizvajalka švicarske čokolade, smo se sladkosnedi zadržali predolgo in tovarniško trgovino zapustili zelo dobro založeni. Z obupanim vodičem smo se, z nekaj slabe vesti, hitro pogodili, da pomembno poslovno središče Lugano pogledamo le od daleč. Tako smo takoj zastavili pot proti domu, oziroma proti italijanski Vicenzi, kjer nas je spotoma čakala zaključna pozna večerja na turistični kmetiji. V Slovenijo smo, kot je že v navadi, prispeli v zgodnjih jutranjih urah naslednjega dne.

Na poti smo imeli dovolj časa za veselo druženje in tudi kar nekaj individualnega raziskovanja. Zabavali so nas komentarji vodnika, ki mu seveda nikakor nismo ostali dolžni pri opletanju z jezikom. Salve smeha pa so požele tudi razne zgodbe in nezgode, praviloma plod slabih navigacijskih odločitev. »Anekdota« o vzvratni vožnji v cestno krožišče nam bo še dolgo ostala v spominu in geslo »rikverc« bo še dolgo pričaralo nasmeške na obraze udeležencev. Tudi ostali manjši popotni spodrsrljaji nam niso mogli pokvariti dobre volje, že na povratku smo zato zopet nizali pobude za nova potepanja – serija »nepozabnih« se nadaljuje!

Zapisal: Milan Brajnik

Fotografije: Miha Muck in Milan Brajnik, Ljubljansko geodetsko društvo

30. SREČANJE GEODETOV NA KRIMU

Skupina predanih geodetov Ljubljanskega geodetskega društva se je tradicionalno, prvo soboto v juniju, zbrala na srečanju na Krimu. Srečanje je slavilo 30. obletnico postavitve obeležja koordinatnega izhodišča prve katastrske izmere na območju Slovenije. Kljub deževnemu tednu se je ravno v soboto vreme izkazalo in pokazalo, da je junij sončen mesec.

Slika 1: Prava smer je proti Krimu.

Slika 2: Sprejem udeležencev na Krimu.

Program je predvidel klasične dostopne poti, po katerih so udeleženci dostopali individualno, in sicer:

- POHOD (daljša različica), zbor udeležencev ob 9. uri pri Domu v Iškem Vintgarju, pohod po gozdni markirani poti na vrh Krima, $\Delta h = 750\text{ m}$;
- POHOD (krajša različica), zbor udeležencev ob 10. uri na križišču ceste Preserje–Rakitna in ceste na Krim, pohod po gozdni cesti na vrh Krima, $\Delta h = 300\text{ m}$;
- KOLESARJENJE, predlagan začetek ob 10.15 na križišču ceste Preserje–Rakitna in ceste na Krim, vožnja po 8 kilometrov dolgi gozdni makadamski cesti na vrh Krima, $\Delta h = 300\text{ m}$;
- TEK, predlagan začetek ob 10.30 na križišču ceste Preserje–Rakitna in ceste na Krim, tek po 8 dolgi gozdni makadamski cesti na vrh Krima, $\Delta h = 300\text{ m}$.

Pohodnike in kolesarje je na travniku pod vrhom Krima pričakalo prvo okrepcilo, najmlajšo udeleženko srečanja pa tudi zaslužena medalja. Vsi so, poleg spominske majice, prejeli bon za topel obrok s pijačo, ki so ju prevzeli v planinskem domu na Krimu.

Slika 3: Nagovor v planinskem domu.

Na tradicionalnem srečanju, ki je več kot le klasičen prihod na Krim, se je zbralo kar petdeset udeležencev. Po okrepičilnem obroku sta jih nagovorila nekdanji predsednik društva Milan Brajnik ter sedanja predsednica društva Katja Tič. Zbrane sta spomnila, kako pomembna sta druženje in rekreacija.

Slika 4: Gasilska slika udeležencev.

Ne glede na to, ali ste izkušen pohodnik, kolesar, tekač ali le radovedni začetnik, se nam pridružite na srečanju naslednjo prvo soboto v juniju. Se vidimo na Krimu!

Vabljeni!

Zapisa: Borut Kermolj, Ljubljansko geodetsko društvo

Fotografije: Katja Tič, Ljubljansko geodetsko društvo

IN MEMORIAM JANEZ DOTTI (1952–2024)

Konec marca nas je zapustil strokovni kolega, dolgoletni aktivni član društva, prijatelj.

Jani, kot smo ga poznali, je v okviru društvenega delovanja stkal trdne vezi z več generacijami članov. Strokovno delo, športne in družabne aktivnosti, na katerih smo se srečevali, so neizčrpen vir skupnih spominov. Jani nikoli ni bil le opazovalec, aktivno je posegal v pripravo in tudi vodil izvedbo prenekaterih aktivnosti. V svoji načelnosti je bil neuklonljiv, vztrajno je zagovarjal svoje poglede in ni odstopal od svojih odločitev, a je bil ob tem tudi izjemno rahločuten, skrben in pozoren.

Rodil se je 12. maja 1952 v Ljubljani, a nato že osnovno šolo obiskoval v Celju, kamor se je družina kmalu preselila zaradi očetove zaposlitve. Tudi gimnazijo je obiskoval v Celju in se nato vpisal na Fakulteto za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani. Po diplomi se je kot diplomirani inženir geodezije leta 1978 zaposlil na oddelku za komasacije pri Geodetskem zavodu Republike Slovenije v Ljubljani in tam začel plodno strokovno pot. Ta ga je potem za vrsto let vodila na Mestno geodetsko upravo Ljubljana, za krajši čas na glavni urad Geodetske uprave Republike Slovenije in zatem v mestno upravo Mestne občine Ljubljana, kjer je v Oddelku za ravnanje z nepremičninami dolga leta, vse do upokojitve, vodil Sektor za geodezijo.

Pri strokovnem delu je bil vesten, natančen, strokoven, dobro organiziran in s srcem predan nalogam, ki jih je opravljal. Pridobljeno znanje je z veseljem delil s sodelavci. Že kot študent, pa tudi kasneje, je izkazal razvit čut za skupnost, za sočloveka. Krog njegovih prijateljev in znancev je bil deležen njegove nesebične pomoči tako na osebnem kot službenem področju. Vseskozi se je trudil za uveljavitev geodezije in poudarjal njen temeljni pomen za razvoj skupnosti. Kadar je imel možnost, se je trudil, da bi pridobil kar največ virov za naloge geodezije na področju, ki ga je pokrival.

V letih 1993 do 2002 je bil član izvršnega odbora in dolgoletni generalni sekretar Zveze geodetov Slovenije. Izvršnemu odboru se je spet priključil v letih od 2008 do 2012 kot predsednik Ljubljanskega geodetskega društva, katerega član je bil vse od študentskih let.

Tudi po vodenju društva je ostal aktiven član organov Ljubljanskega geodetskega društva do svojih zadnjih dni. Navkljub temu, da ga je bolezen priklenila na bolniško posteljo, je snoval načrte, se zanimal za delo društva in živahno podajal svoje predloge za izvedbo aktivnosti.

Na mestu predsednika je organiziral odmevne dogodke ob 50-letnici delovanja društva in pomembno prispeval k pripravi takrat izdanega zbornika o delovanju društva ter tako pripomogel k ohranitvi »zgodovinskega odtisa« društva. Neumorno je sodeloval tudi pri organizaciji srečanj ob geodetski točki na Krimu in pohodov po vrhovih jadranskih otokov, kjer ga bomo močno pogrešali.

Janez Dotti je naziv zaslužnega člana Zveze geodetov Slovenije prejel za dolgoletno požrtvovalno delo v organih Zveze geodetov Slovenije in Ljubljanskega geodetskega društva na slavnostni akademiji v okviru zadnjega Geodetskega dne, na Brdu pri Kranju, 15. novembra 2023.

Jani je pustil globoke sledi, ne le v stroki in društvu, temveč tudi v naših srcih. Spoštovani kolega ostaja z nami v večnem spominu.

*Ljubljansko geodetsko društvo
Milan Brajnik in Jurij Hudnik*